

PROP DE VOSALTRES

Sant Joan de la Creu

Entre els fruits de santedat que la vida consagrada ha donat a l'Església presentem aquest mes la figura de sant Joan de la Creu, religiós, director espiritual, reformador del Carmel junt amb santa Teresa de Jesús, poeta i místic. El papa Pius XI el va declarar també Doctor de l'Església en 1926.

Va nàixer en 1542 en Fontiveros (Àvila). La seua infantesa va ser dura per les dificultats econòmiques de la família. Va poder estudiar humanitats al col·legi dels jesuïtes de Medina del Campo, on en 1563 va ingressar al convent dels carmelites. De Medina del Campo passa a Salamanca, on estudia filosofia i teologia.

En 1567 coneix a santa Teresa de Jesús. Aquest encontre serà decisiu en la seua vida. La Santa Reformadora, que ja tenia el permís del general de l'ordre del Carme per començar la reforma dels religiosos, aconseguí que Joan de la Creu col·labore amb ella. Als dos els uneix un mateix desig de reforma de l'ordre i un ideal de vida contemplativa i d'unió amb Déu. Saben que el desig de santedat és l'únic camí per a una autèntica reforma de l'Església. Qualsevol altra reforma seria aparent i superfi-

cial. La relació amb santa Teresa es va intensificar els anys en què va ser confessor del monestir de l'Encarnació d'Àvila (1572-1577).

El camí de sant Joan de la Creu no va ser fàcil: les dificultats de la reforma, els conflictes interns de l'ordre i altres circumstàncies van fer que, fins i tot, estigués durant nou mesos a la presó conventual que l'ordre tenia a Toledo, on va haver de sofrir humiliacions i menyspreus per part d'altres religiosos. Va escapar de la presó i es va establir a Andalusia, on va continuar la seua obra reformadora. Els darrers anys de la seua vida els va passar dedicat a la contemplació en un petit convent de la Peñuela (Jaén), sense tenir cap càrrec de govern en l'ordre. Lliure de tota ambició va morir el 14 de desembre de 1591, amb 49 anys d'edat.

Els ideals fonamentals de la consagració a Déu s'han fet realitat en sant Joan de la Creu: desig d'una vida evangèlica en pobresa, castedat i obediència, amb el que això suposa de renúncia al món; i unió amb Déu per la fe, l'esperança i la caritat. En eixa unió l'home alcança el goig que no poden donar les coses d'aquest món.

Sant Joan de la Creu ens va deixar en els seus escrits un ensenyament per poder arribar a eixa unió amb Déu. Tres imatges resumeixen les etapes del camí:

—El mont Carmel. La unió amb Déu és com pujar a una muntanya, l'ànima es té que desprendre del pes de tot allò que dificulta l'ascensió.

—La nit fosca. La unió amb Déu exigeix un procés de purificació dolorosa, tant dels sentits com de l'ànima.

—La unió entre l'ànima i Crist que descriu en el seu *Càntic espiritual* i en *Llama de amor viva*. No es tracta d'una unió afectiva en la que l'ànima rep regals del Senyor, com si es tractés d'un desposori entre dues persones, sinó d'una unió d'amor plena semblant a la unió matrimonial.

Que el testimoni d'aquest gran sant ens anime a posar l'amor de Déu en el centre de la nostra vida.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

S'acosta la seva manifestació

M'explicava una àvia que, l'any passat, va convidar un seu nét de tretze anys a acompanyar-la a una celebració de l'eucaristia que aplegava els membres d'un grup del qual forma part. Era al voltant de Santa Llúcia i la celebració va ser entorn de la preparació personal per celebrar la vinguda de Jesús.

El grup no era gaire nombrós —una vintena de persones— i la capella, petita i acollidora. La celebració estava ben preparada i va ser força participada en els cants, en les pregàries dels fidels i en l'acció de grà-

cies de després de la comunió. En un lloc visible, un senzill pessebre, de poques figures però suficients, recordava la proximitat i el sentit del Nadal. El noi, que no havia estat batejat ni havia rebut cap formació religiosa, seguia amb atenció els diversos moments. Estimava l'àvia amb certa veneració i per això havia acceptat la invitació. Quan després tornaven cap a casa, li comentà: «Aquesta missa amb el seu pessebre és el millor que mai he vist. Ara sé què vol dir el Nadal. Fins ara, quan arribava aquesta festa, només sentia parlar de regals, de menjar i... molta pu-

blicitat.» Quan arribà a casa, el noi explicà l'experiència als pares i els va demanar que li deixessin fer un pessebre com el dels amics de l'àvia, perquè ara ja sabia què volia dir Nadal. Els explicà el relat del naixement i la seva realitat actual. Els parlà de Jesús, de l'acolliment, de compartir, dels pobres i la justícia... «No tingueu por. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria [...] us ha nascut el Salvador, que és el Messies, el Senyor» (Lc 2, 10).

L'Esperit parla i mou els cors en els moments més inesperats. Ne-

cessita, però, mediacions. Persones que l'apropin als altres amb les seves paraules o amb els seus fets. També situacions que facilitin manifestar-se a aquells que s'obren a la seva irrupció en la vida, amb netedat de cor, amb bona voluntat, amb fam i desig de Déu. L'àvia va ser la persona; la trobada del grup entorn l'altar, la situació.

«L'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que jo us he dit, i us ho farà entendre» (Jn 14,26).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

San Juan de la Cruz

Entre los frutos de santidad que la vida consagrada ha dado a la Iglesia presentamos este mes la figura de san Juan de la Cruz, religioso, director espiritual, reformador del Carmelo junto con santa Teresa de Jesús, poeta y místico. El papa Pío XI lo declaró también Doctor de la Iglesia en 1926.

Nació en 1542 en Fontiveros (Ávila). Su niñez fue dura por las dificultades económicas de la familia. Pudo estudiar humanidades en el colegio de los jesuitas de Medina del Campo, donde en 1563 ingresó en el convento de los carmelitas. De Medina del Campo pasa a Salamanca, donde estudia filosofía y teología.

En 1567 conoce a santa Teresa de Jesús. Este encuentro será decisivo en su vida. La Santa Reformadora, que ya tenía el permiso del general de la orden del Carmen para empezar la reforma de los religiosos, consigue que Juan de la Cruz colabore con ella. A los dos los une un mismo deseo de reforma de la orden y un ideal de vida contemplativa y de unión con Dios. Saben que el deseo de santidad es el único camino para una auténtica reforma de la Iglesia. Cualquier otra reforma sería aparente y superficial. La relación con santa Teresa se intensificó los años que fue confesor del monasterio de la Encarnación de Ávila (1572-1577).

El camino de san Juan de la Cruz no fue fácil: las dificultades de la reforma, los conflictos internos de la orden y otras circunstancias hicieron que, incluso, estuviera durante nueve meses a la cárcel conventual que la orden tenía en Toledo, donde tuvo que sufrir humillaciones y desprecios por parte de otros religiosos. Escapó de la prisión y se estableció en Andalucía, donde continuó su obra reformadora. Los últimos años de su vida los pasó dedicado a la contemplación en un pequeño convento de la Peñuela (Jaén), sin tener ningún cargo de gobierno en la orden. Libre de toda ambición murió el 14 de diciembre de 1591, con 49 años de edad.

Los ideales fundamentales de la consagración a Dios se han hecho realidad en san Juan de la Cruz: deseo de una vida evangélica en pobreza, castidad y obediencia, con lo que esto supone de renuncia al mundo; y unión con Dios por la fe, la esperanza y la caridad. En esa unión el hombre alcanza el gozo que no pueden dar las cosas de este mundo.

San Juan de la Cruz nos dejó en sus escritos una enseñanza para poder llegar a esa unión con Dios. Tres imágenes resumen las etapas del camino:

- El monte Carmelo. La unión con Dios es como subir a una montaña, el alma ha de desprenderse del peso de todo aquello que dificulta la ascensión.
- La noche oscura. La unión con Dios exige un proceso de purificación dolorosa, tanto de los sentidos como del alma.
- La unión entre el alma y Cristo que describe en su *Cántico espiritual* y en *Llama de amor viva*. No se trata de una unión afectiva en la que el alma recibe regalos del Señor, como si se tratara de un desposorio entre dos personas, sino de una unión de amor plena parecida a la unión matrimonial.

Que el testimonio de este gran santo nos anime a poner el amor de Dios en el centro de nuestra vida.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Els alumnes de 4t d'ESO tornen a la Residència Diocesana d'Ancians «Sant Miquel Arcàngel»

Pont Intergeneracional fomenta l'intercanvi d'il·lusió i maduresa entre els joves i els ancians

Novament, a partir d'aquest proper mes de novembre, es posa en marxa la segona edició del Projecte Pont Intergeneracional com a desplegament del conveni signat entre la Residència Diocesana d'Ancians «Sant Miquel Arcàngel» i el Col·legi Diocesà Sda. Família. Aquest any prop d'un centenar d'alumnes de 4t d'ESO seran els protagonistes d'aportar la seva energia, vitalitat i il·lusió complementant-la amb l'experiència, reflexió i maduresa dels ancians de la Residència.

Pont Intergeneracional s'inclou dintre del Projecte de Servei Comunitari que a iniciativa del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya s'estendrà progressivament per tot el país, fins a arribar a ser obligatori dintre de quatre anys.

Mitjançant aquest projecte es posa de manifest la necessitat de promoure entre l'alumnat el compromís cívic i impulsa el Projecte de Servei Comunitari entre l'alumnat de Secundària Obligatòria com un instrument per des-

envolupar la competència social i ciutadana.

Pel que fa a la Residència Diocesana d'Ancians «Sant Miquel Arcàngel», que ha estat un dels centres pioners en l'adhesió al Servei Comunitari, aquesta col·laboració amb Pont Intergeneracional del Col·legi Diocesà Sda. Família, suposa orientar el nostre treball com un procés per a la millora social en el nostre àmbit d'actuació, la qual cosa beneficia els nostres residents i usuaris, tant de la Residència com del Centre de Dia.

Visita Pastoral del Sr. Bisbe a Alcalà de Xivert

Del dia 21 al 25 d'octubre el Sr. Bisbe va realitzar la Visita Pastoral a la nostra comunitat parroquial.

Van ser dies d'encontres i reunions amb les diferents realitats de la parròquia. Tot un estímul per a no desanimar-nos i continuar units en la missió.

Mn. Carlos Castán

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESIS SOBRE LA FAMÍLIA

Les tres paraules

La catequesi d'avui és com la porta d'entrada d'una sèrie de reflexions sobre la vida de la família. Damunt d'aquesta porta d'entrada hi ha escrites tres paraules: si us plau, gràcies, ho sento.

La primera paraula és *si us plau*. Quan ens preocupem de demanar educadament fins i tot allò que pensem que podem esperar, posem un veritable impediment a l'esperit de la convivència matrimonial i familiar. Entrar en la vida de l'altre, fins i tot quan forma part de la nostra vida, demana la delicadesa d'una actitud no inva-

siva, que renova la confiança i el respecte.

La segona paraula és *gràcies*. Algunes vegades penso que ens estem convertint en una societat de males maneres i de males paraules, com si això fos un senyal d'emancipació. L'amabilitat i la capacitat d'agradir s'interpreten com un signe de feblesa, a vegades susciten fins i tot desconfiança. Hem de ser intransigents en l'educació de l'agraïment, del reconeixement: la dignitat de la persona i la justícia social passen per aquí.

La tercera paraula és *ho sento*. Paraula difícil, sens dubte,

però tan necessària. No en va en la pregària ensenyada per Jesús, el Parnostre, trobem aquesta expressió: «Perdoneu les nostres culpes, així com nosaltres perdonem els nostres deutors» (cf. Mt 6,12). Reconèixer haver faltat i desitjar tornar allò que s'ha pres —respecte, sinceritat, amor— ens fa dignes del perdó. Si no som capaços d'excusar-nos vol dir que encara no som capaços de perdonar. A la casa on no es demanen disculpes, comença a faltar-hi l'aire, les aigües s'hi estanquen.

(Dimecres, 13 de maig de 2015.)

Visita de la Comissió General d'Acció Catòlica General

Es dies 26 i 27 d'octubre van visitar la Diòcesi de Tortosa els integrants de la Comissió General d'Acció Catòlica General: Antonio Muñoz, president; Manuel Verdú, consiliari; Miguel Ruiz, responsable de joves; i Alba Ortiz, responsable d'infants.

L'objectiu de la visita sol·licitada per la Comissió Diocesana d'ACG, era animar els membres de grups de les parròquies a començar a treballar de manera organitzada, tal com proposa l'Acció Catòlica, en els tres sectors: infants, joves i adults. Els actes de la visita van tenir lloc a la Parròquia de Sant Pere de Benicarló, i vam comptar amb la presència i el suport del Sr. Bisbe Enrique.

El dilluns 26 d'octubre la trobada va ser amb laics i sacerdots de les parròquies interessats en

la manera de funcionar de l'ACG. En una exposició clarificadora van explicar com ACG s'insereix de manera natural dins de les parròquies, com uns grups de vida que donen formació als laics que estan treballant en altres àmbits, tant parroquials com socials; i que treballa en els tres sectors d'edat per a donar continuïtat a les diverses etapes formatives del cristià al llarg de la vida i evitar els talls.

Després de la xerrada hi va haver temps per al diàleg i les preguntes. Hi havia prop de vuitanta persones provinents d'una quinzena de parròquies de la diòcesi, que van exposar breument la seua situació i els dubtes que tenien sobre allò plantejat.

El dimarts 27, al matí, la Comissió General es va reunir només amb preveres de les diverses parròquies interessades.

El contingut va ser el mateix, fent més incidència en els papers dels consiliaris i la integració dels grups de vida dins de les parròquies. Vam comptar amb l'assistència d'una vintena de capellans.

Des de la Comissió Diocesana d'ACG ens sentim molt agraïts a la Comissió General per la seua disponibilitat i per l'empenta que ens han donat amb la claredat de les seues idees. I ens sentim animats a donar un nou impuls a l'Acció Catòlica General a les parròquies de la nostra diòcesi.

Comissió Diocesana d'Acció Catòlica General

PUBLICACIONS

Carta Pastoral del Sr. Bisbe Enrique Benavent

El Sr. Bisbe acaba de publicar una Carta Pastoral, us convidem a llegir-la, estudiar-la i intentar viure-la.

BON ANY DE LA MISERICÒRDIA!

El poble de Forcall amb el seu missioner

El 31 d'octubre un centenar de forcallans es va reunir per recollir diners per a Mn. Javier Obón, en un sopar de la fam que, per diverses circumstàncies, no es va poder realitzar fins a la vespra de Tots Sants.

Un sopar solidari que es realitza cada any per ajudar el missioner forcallà en els seus projectes.

Ens alegrem amb ell i el felicitem perquè fa 23 anys ja que va poder fer realitat la seva vocació missionera.

Gràcies, Javier, pel teu exemple de generositat. I gràcies també a tots els forcallans per aquest gest de solidaritat. S'han recollit 1.112,11 euros.

Mn. Juan José Roca

AGENDA

- Del 14 al 16, Peníscola, Visita Pastoral.
- Del 17 al 19, Alcanar, Visita Pastoral.
- Diumenge 20, Alcanar, 11 h, Missa Estacional. / Les Cases d'Alcanar, 12.45 h, Missa Estacional.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21,23-27]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prevere a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. ■ Dimecres [Is 45,6b-8.21b-25 / Sl 84 / Lc 7,18b-23]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev.

d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. x); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Dijous [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Divendres [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del

part, anomenada popularment «de la O» (antífonas); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Dissabte [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, màrtir; sant Anastasi I, papa (399-401) i màrtir; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Mi 5,2-5a / Sl 79 / He 10,5-10 / Lc 1,39-45]. Sant Benjamí, patriarca; sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prevere i màrtir.

Diumenge III d'Advent

COMENTARI

Viviu sempre contents en el Senyor

Al llibre de Sof presenta la situació de Judà prèvia a la reforma de Josies. Jerusalem, sota els assiris, viu dominada per costums pagans: cal una profunda reforma religiosa, política i social. En aquest context rep un oracle de salvació: *No tinguis por, Sió. El Senyor, el teu Déu, el tens a dintre com a Salvador. Et renova el seu amor.*

Perquè l'amor salvador de Déu no és premi a la hipotètica bondat amorosa de l'home sinó que la precedeix prenent sempre la iniciativa.

Experimentant en pròpia carn aquesta veritat i començant avui a la nostra Església particular «l'Any de la Misericòrdia», som exhortats com els filipencs: *Germans, viviu sempre contents en el Senyor.* Pau, un empresonat a punt de ser jutjat, ens fa una repetida crida a l'alegria.

Amb quin motiu? *El Senyor és a prop.*

Participem a l'Eucaristia, sagrament d'amor i suprema connexió amb Crist! Vivim també *l'alegria*, primera manifestació de *l'amor* que és *«el fruit»* de l'Esperit (*Ga 5,22*)? És veritat viva que *la joia de l'Evangelí omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús?* (*EG, 1*).

«No us inquieteu per res» no és indiferència pels problemes socials ni impertorbabilitat estoica sinó serenitat fidel enmig de la prova.

Cal que tothom us conegui com a gent de bon tracte i a cada ocasió acudiu a la pregària.

D'entre els diversos tipus de pregària hem de privilegiar l'oració que duu al compromís: *Així, doncs, què hem de fer?* Així hem de cloure la pregària individual i comunitària en començar avui «l'Any de la Misericòrdia».

Llavors serem en condicions d'acollir Aquell que ens vol *batejar amb Esperit Sant i amb foc.*

Tenint en compte que *ja té la pala a les mans per ventar la era: el blat l'entrarà al graner i la palla la cremarà en un foc que no s'apaga.*

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura de la profecia de Sofonies (So 3,14-18a)

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre tu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»

▶ Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. *Aclama'l ple de goig perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.*

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espanto. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / «Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és excels.» R.

Canteu al Senyor, que ha fet coses glorioses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig, / perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,4-7)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així, la pau de Déu, que sobrepasa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Lluc (Lc 3,10-18)

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?». Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres». Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?». Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert». Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?». Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada.»

La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga». Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

▶ Lectura de la profecia de Sofonías (Sof 3,14-18a)

Regocijate, hija de Sión, grita de júbilo, Israel; alégrate de todo corazón, Jerusalén. El Señor ha cancelado tu condena, ha expulsado a tus enemigos. El Señor será el rey de Israel, en medio de ti, y ya no temerás.

Aquel día dirán de Jerusalén: «No temas, Sión, no desfallezcan tus manos. El Señor, tu Dios, en medio de ti, es un guerrero que salva. Él se goza y se complace en ti, te ama y se alegra con júbilo como en día de fiesta.»

▶ Salmo responsorial (Is 12,2-6)

R. *Gritad jubilosos: Qué grande es en medio de ti el santo de Israel.*

El Señor es mi Dios y salvador: / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación. R.

Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. / Dad gracias al Señor, invocad su nombre, / contad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso. R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sión: / «Qué grande es en medio de ti / el Santo de Israel.» R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fil 4,4-7)

Hermanos: Estad siempre alegres en el Señor; os repito, estad siempre alegres. Que vuestra mesura la conozca todo el mundo. El Señor está cerca. Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y súplica con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que sobrepasa todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según San Lucas (Lc 3,10-18)

En aquel tiempo la gente preguntaba a Juan: «¿Entonces qué hacemos?». Él contestó: «El que tenga dos túnicas, que se las reparta con el que no tiene; y el que tenga comida, haga lo mismo.»

Vinieron también a bautizarse unos publicanos y le preguntaron: «¿Maestro, qué hacemos nosotros?». Él les contestó: «No exijáis más de lo establecido.» Unos militares le preguntaron: «¿Qué hacemos nosotros?». Él les contestó: «No hagáis extorsión ni os aprovechéis de nadie, sino contentaos con la paga.»

El pueblo estaba en expectación, y todos se preguntaban si no sería Juan el Mesías; él tomó la palabra y dejó a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene uno que puede más que yo, y no me rezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con el Espíritu Santo y fuego; tiene en la mano el bieldo para aventar su parva y reunir su trigo en el granero y quemar la paja en una hoguera que no se apaga.»

Añadiendo otras muchas cosas, exhortaba al pueblo y le anunciaba el Evangelio.